

ת"פ 21025/02/13 - מדינת ישראל נגד תום חן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21025-02-13 מדינת ישראל נ' חן(עציר) ת"פ

21698-11-12 ת"פ 5591-12-12 ת"פ

10387-08-13 (אילת) ת"פ 22962-08-14

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

תום חן (עציר)

הנאשמים

גזר דין

כנגד הנאשם שבפני, בחור צעיר יליד 1993, הוגשו 5 כתבי אישום בשורה של עבירות, בהם הודה והורשע.

להלן פירוט התיקים:

22962-08-10

על פי עובדות כתב האישום, בלילה שבין התאריכים 1/8/14-2/8/14, בין השעות 23:00 ל-04:00 לפנות בוקר שהה הנאשם, יחד עם חבריו בבית אביה של הקטינה ס.ש. (להלן: "הקטינה") ואשתו, הגברת נ כ ש (להלן: "המתלוננת").

בסביבות השעה 04:00 עזבו הנאשם וחבריו את הבית, כאשר הקטינה נועלת את דלת הבית אחריהם.

אישום מס' 1 - התפרצות למקום מגורים, גניבה וניסיון גניבת רכב

על פי אישום מס' 1, בהמשך אותו לילה, ביום 2/8/14 בין השעות 04:00-07:00 פרץ הנאשם, יחד עם שניים אחרים לביתה של המתלוננת דרך אחד מחלונות הבית וגנב עם האחרים מן הבית את הפריטים הבאים:

מחשב נייד עם מטען, שרשרת זהב עם תליון זהב וזרקונים, מכשיר אקס בוקס, כסף מזומן בסך 50 ₪, מפתח של רכב מסוג סקודה, שרשרת בציפוי זהב, 3 כרטיסי אשראי על שמם של בני הבית, כרטיס רב קו ע"ש בנה של המתלוננת, מסמכים אישיים כתעודת זהות, רישיון נהיגה וכרטיס קופת חולים, שיק ע"ס 2,773 ₪, מכשיר טלפון נייד מסוג גלקסי בצבע שחור, 5 פנקסי שיקים, טבעת זהב, 2 צמידים מצופים זהב, שרשרת זהב.

בהמשך השתמשו הנאשם והאחרים במפתחות רכבה של המתלוננת, אותם כאמור גנבו, נכנסו לרכב, כאשר הנאשם נמצא בסמוך אליהם. אחד מהחבורה ניסה לבטל את קודן הרכב, אך ללא הצלחה.

אישום מס' 3 - הונאה בכרטיס חיוב (3 עבירות)

על פי עובדות אישום מס' 3, ביום 2/8/14 בסביבות השעה 21:00 בחנות אדיס בקניון מלחה בירושלים, ביצע הנאשם בצוותא חדא עם שניים אחרים 3 רכישות בחנות של פרטי לבוש, מכנסיים חולצות, נעליים וכובעים בסכום כולל של 1,069 ש"ח, באמצעות 2 כרטיסי אשראי של המתלוננת.

אישום מס' 4 - הונאה בכרטיס חיוב (3 עבירות)

על פי עובדות אישום מס' 4, ביום 2/8/14 בסיבות השעה 22:00 במסעדת "רוזה" אקספרס בירושלים ביצע הנאשם בצוותא חדא עם שניים אחרים 3 רכישות בסכום כולל של 380 ש"ח באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת.

אישום מס' 5 - הונאה בכרטיס חיוב (14 עבירות)

בתאריך 2/8/14 בזמנים שונים, בין השעות 12:00-21:00 ביצע הנאשם בצוותא חדא עם אחר 14 רכישות של מוצרים שונים בחנות "מיני מרקט משפחה" בסכום כולל של 2,245 ₪.

21698-11-12 - החזקת אגרופן

על פי כתב אישום זה, בתאריך 20/8/11 בסמוך לשעה 02:45 החזיק הנאשם באגרופן מחוץ לתחום ביתו שלא למטרה כשרה. באותן נסיבות ישב הנאשם ברכבו יחד עם אחר, קטין יליד 1995 וכאשר הבחין בשוטרים השליך את האגרופן על רצפת הרכב. בכך ביצע עבירה של החזקת אגרופן.

21025-02-13 - גניבה

בכתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בכך שביום 23/5/12 בשעה 18:40 נכנס הנאשם לחנות, נטל בקבוק וודקה, החביאו מתחת לחולצתו ויצא מן החנות כשהבקבוק ברשותו.

10387-09-13 (אילת) קשירת קשר וגניבה

על פי עובדות כתב האישום בתיק זה, ביום 12/5/13 סמוך לשעה 19:00 קשר הנאשם יחד עם אחר (אחיו-א.ח) קשר לביצוע גניבה.

לשם קידום הקשר הגיעו השניים עם קאטר לסניף שופרסל דיל באילת. הנאשם נטל 4 בקבוקי וויסקי בשווי שולל של 1,226 ₪. הנאשם והאחר עטפו את הבקבוקים בפרטי לבוש, כשהנאשם נכנס עם הבקבוקים לתא הלבשה, שם הסיר מעליהם באמצעות הקאטר את זמזמי הביטחון והכניסם לתיק הגב שהיה עמו.

אחר המתואר חצו השניים את קו הקופות, כשהאחר משלם עבור חפיסת סיגריות והם יוצאים את הסניף מבלי לשלם עבור בקבוקי השתיה האלכוהולית.

מיד ובסמוך עוכבו הנאשם והאחר על ידי קב"ט הסניף כשבתיקו של הנאשם נמצאו בקבוקי השתיה.

5591-12-12 תקיפה סתם ע"י שניים או יותר

בכתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם ע"י שניים או יותר, בכך שביום 28/5/12 סמוך לשעה 1:00 חבר יחד עם אחר, קטין, והשניים תקפו את הקטין ב.פ. (להלן: "המתלונן")

באותן הנסיבות, סברו הנאשם והאחר שהמתלונן ירק עליהם ולכן קראו לו הצדה. המתלונן שחש מאויים החל להימלט מהמקום והשניים בעקבותיו. בשלב מסוים תפס האחר את המתלונן, הפילו ארצה והנאשם הצטרף אליו והשניים בעטו במתלונן בראשו, בגבו ובבטנו.

טיעוני הצדדים לעונש

בפתח טיעוניה לעונש התייחסה התביעה לנסיבות ביצוע העבירות ולריבויין לעובדה שהנאשם הוסיף לבצע עבירות תוך כדי ההליך הטיפולי ולא עבר הליך טיפולי.

לאחר התייחסות ל מתחמי הענישה בעבירות השונות, עותרת התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 64 חודשים.

מנגד, מדגיש בסנגור בטיעוניו לעונש את היות הנאשם "צעיר בגיר" על המשמעויות הנלוות ומפנה לנסיבות האישיות של הנאשם, כמפורט בתסקירים שהוגשו.

עוד מציין הסנגור בטיעוניו לנטילת האחריות, לחרטה הכנה שהביע הנאשם, לכך שהנאשם שווה לראשונה במעצר דבר אשר גרם לו לזעזוע והרתיעו מביצוע עבירות נוספות.

בהתייחס למתחמי הענישה, מבקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהשתת מאסר לתקופה קצרה, תוך מתן דגש לגיל בו בוצעו העבירות.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

22962-08-10

אישום מס' 1 - התפרצות למקום מגורים, גניבה וניסיון גניבת רכב

הנאשם ביצע שלוש עבירות הקשורות זו בזו ומהוות אירוע אחד ולפיכך יוטל עונש כולל על האירוע כולו.

הערך המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם הינו הגנה על הקנין, בטחון הציבור והזכות לפרטיות. במקרה שבפני מדובר בפגיעה גבוהה בערכים המוגנים.

לאחר תכנון מראש ולאחר שהתארח בביתה של המתלוננת, התפרץ הנאשם לביתה של המתלוננת ונטל לרשותו רכוש רב ויקר, שכלל תכשיטים יקרים מכשירי טלפון ניידים, שיקים, כרטיסי אשראי ומפתחות רכב באמצעותם ניסה לגנוב את רכבה של המתלוננת.

בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ'** אורן אואזנה נאמרו הדברים הבאים ביחס לעבירה של התפרצות לבנין מגורים:

"פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ'עבירות רכוש', נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: 'ביתו של האדם - מבצרו'. ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם."

בע"פ **370/14 אלכס סלפית נ' מדינת ישראל**(ניתן ביום 25/8/14) אישר בית המשפט העליון את מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע, כנע בין מאסר בפועל למספר חודשים ספורים לבין 10 חודשי מאסר בפועל. (בעבירה של קשירת קשר כעבירה יחידה אושר מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל). באותן נסיבות, הנאשם יחד עם אחרים פרקו את צילינדר דלת ביתו של המתלון, נכנסו פנימה ונטלו לרשותם מחשב נייד, מכשיר אייפד ומגבות.

כאמור, בין הרכוש הנגנב, מחשב נייד אישי וטלפון נייד. על גודל הנזק הנגרם לאדם שמכשיר הטלפון הנייד שלו נגנב ממנו יש להפנות לדברים שנאמרו מפי כב' השופטת דיאנה סלע בת"פ **20658-12-12 (מחוזי-חיפה) מדינת ישראל נגד ישראל אלמלח:**

"גזילתו של טלפון סלולרי בימים אלה, ובעיקר מכשירי טלפון "חכמים", מהווה למעשה גזילה של מחשב אישי, בו מאוחסן מידע אישי רב של הקורבן, על כל הכרוך בכך. אכן, מעבר לערך הכלכלי של המכשיר עצמו, קיים ערך כלכלי ורגשי למידע העלול ליפול בידי השודד, ומעבר לצער על אובדן הזכרון, אם מדובר בספר טלפונים, בתמונות אישיות, משפחתיות או בנתונים אחרים, יש חשש כי גורמים עברייניים יעשו בנתונים אלה שימוש נוסף."

המחוקק קבע עונש מאסר מקסימלי ל-3 שנים בעבירה של גניבה. בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא (ת"פ 20681-08-12 מדינת ישראל נ' אדריס, עפ"ג 18727-03-10 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ת"פ

12309-11-10 מדינת ישראל נ' (מרדו).

ביחס לניסיון גניבת רכב, הפסיקה עמדה רבות על הצורך בנקיטת ענישה מרתיעה כנגד מי שהורשע בעבירה של גניבת רכב וכנגד עבריינים פוטנציאליים, משהפכה העבירה של גניבת רכב לאחת מ"מכות מדינה", עימן נאלצת החברה להתמודד.

ברע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל שעניינו בין היתר, בעבירה של ניסיון לגניבת רכב נאמרו הדברים הבאים:

"אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו."

ברע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל נפסק על ידי בית המשפט העליון בענין גניבות רכב:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

בבש"פ 45/10 מסארווה נגד מדינת ישראל אשר עוסק אמנם בבקשה למעצר עד תום הליכים, חזר בית המשפט העליון על דבריו ביחס לחומרת עבירות הגניבה והצורך בענישה מרתיעה:

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה."

מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים של גניבת רכב הוטלו על הנאשמים עונשים אשר נעים החל ממאסר מותנה, דרך מאסרים לריצוי בעבודות שירות וכלה בעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 2011/10 בדרן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.4.10), ע"פ (מח' י-ם) 4067/09 עלי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.3.09), רע"פ 402/01 אברהים אבו גאנם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/2/2002)).

במסגרת הנסיבות הקשורות לעבירה מונחה בית המשפט ליתן דעתו לשיקולים הבאים:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה.

ב. הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירה -ושאינו מתמצה רק בנזק הרכושי ואף טומן בחובו אלימות פיזית אפשרית ובפגיעות גופניות, לו היה מתעורר אחד מבני הבית.

ג. הנזק ממנו מביצוע העבירה שכן הנאשם גנב רכוש ובפני לא נטען כי זה הושב לבעליו.

במקרה שבפני, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובפסיקה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע נשוא אישום מס' 1 בת"פ 22962-08-14 נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר.

אישומים מס' 3-5 - הונאה בכרטיס חיוב

באישומים 3-5 הורשע הנאשם ב-20 עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב, בסך כולל של כ-4,500 ₪, אותם ביצע באמצעות במשך יממה, באמצעות כרטיסי האשראי של המתלוננת, אותם גנב מביתה, כמתואר באישום מס' 1.

בת"פ (מחוזי י-ם) 1271/00 מדינת ישראל נ' משה. נקבע:

"מגמת החמרה בענישה ראויה גם לגבי עבירות השימוש בכרטיס החיוב. אמצעי תשלום זה הפך בשנים האחרונות למרכזי ונפוץ ביותר. אמינות המסחר באמצעותו מחייבת, כי השימוש בו יעשה על-ידי הבעלים בלבד. לפיכך, כל שימוש בידי מי שאינו מורשה לכך, וכל שכן בידי מי שגנב את הכרטיס, עלול לשבש את מהלך המסחר התקין ולפגוע באמינותו של אמצעי מסחרי זה."

הערך המוגן בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב הינו זכות הציבור להגנה על קניינו. מדובר בסכומי רכישה שאינם מאוד גבוהים, אך מעבר לפגיעה הכלכלית במתלוננת יש לתת את הדעת לריבוי המקרים ולעובדה שכרטיסי האשראי נגנבו מדירת המתלוננת, אליה הוזמן הנאשם כבר רשות.

לאור הדמיון בין המקרים וסמיכות הזמנים, אקבע ביחס לכל המקרים מתחם עונש אחד, שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר.

על פרשה זו בכללותה אומר כי הינה מכוערת במיוחד שכן הנאשם ניצל את הכנסת האורחים בביתה של המתלוננת ובתה, על מנת לבדוק באיזה אופן ישוב למקום זמן קצר לאחר צאתו מביתם ויגמול למארחיו רעה תחת טובה.

21698-11-12 - החזקת אגרופן

הערך המוגן בעבירה של החזקת סכין או אגרופן הינה הגנה על גופו, שלומו ובטחונו של הפרט מפני תופעת הסכינאות(רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל), ולמנוע מראש סיכונים העלולים להתרחש עקב שימוש באלו.

בחנית **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה מינורית. הנאשם לא עשה שימוש באגרופן ולא נגרם נזק מהחזקתו. עם זאת מדובר בנאשם אשר נקט באלימות בעבירה אחרת בה הורשע, ואין להניח כי החזקת האגרופן במקרה שבפנינו הינה תמימה (טענה הנשמעת בד"כ בעבירה של החזקת סכין ובמיוחד אולרים).

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים שונים, החל ממאסר מותנה ועד למאסרים ממושכים בפועל בהתאם לנסיבות השונות ומידת הסיכון (רע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל**; רע"פ 9400/08 **מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 10033/08 **שירזי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מחוזי מרכז) 9095-02-11 **מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מחוזי מרכז) 32376-12-09 **שביטה בן פחר נ' מדינת ישראל**; רע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 8267-08-11 (מחוזי חיפה) **סאלח סואעד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 3727-12-08 (מחוזי חיפה) **בנימין איפראימוב נ' מדינת ישראל**).

נוכח **מידת הפגיעה בערך המוגן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים.**

21025-02-13 - גניבה

בכתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה. הנאשם נטל בקבוק וודקה, החביאו מתחת לחולצתו ויצא מן החנות כשהבקבוק ברשותו.

הערך המוגן בעבירה של גניבה הינו הגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור. במקרה שבפני מדובר בפגיעה מינורית, נוכח שווי הרכוש הנגב.

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה למס' חודשי מאסר בודדים, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

לטעמי, מתחם הענישה במקרה שבפני נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר, שאפשר כי ירוצו בעבודות שירות.

10387-09-13 (אילת) קשירת קשר וגניבה

בתיק זה קשר הנאשם קשר לביצוע גניבה מחנות. הנאשם והאחר הגיעו לסופר מרקט, כשהם מצויידים בקאטר. הנאשם נטל 4 בקבוקי וויסקי בשווי כולל של 1,226 ש"ח, ועטף אותם בפרטי לבוש. הנאשם נכנס לתא מדידה הסיר מעל הבקבוקים באמצעות הקאטר את זמזמי הביטחון, הכניסם לתיק הגב שהיה עמו ויצא מהסופר כשהבקבוקים בתיקו. עם יציאתו נתפס הנאשם על ידי קב"ט המקום.

בעניין הערך המוגן ומדיניות הענישה הנהוגה ראה התייחסות לעיל בת"פ 21025-02-13.

אף כאן מדובר בפגיעה ממשית בערך המוגן.

במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש ליתן את הדעת לשווי הרכוש הנגב, לתכנון ולתחכום בביצוע העבירה ולכך שהנאשם נתפס בכך עם צאתו מהחנות.

לטעמי, מתחם הענישה במקרה שבפני נע בין מאסר קצר בפועל לבין 6 חודשי מאסר, שאפשר כי ירוצו בעבודות שירות.

5591-12-12 תקיפה סתם ע"י שניים או יותר

בכתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם ע"י שניים או יותר, בכך שביום 28/5/12 סמוך לשעה 01:00 חבר יחד עם אחר, והשניים תקפו קטין (להלן: "המתלונן")

הנאשם יחד עם אחר, רדפו אחרי המתלונן, שהיה קטין, הפילוהו לרצפה והיכו אותו בבעיטות בראשו, בגבו ובבטנו.

הערך המוגן במקרה זה הינו זכות הציבור להגנה על שלומו ובטחונו. מידת הפגיעה הינה גבוהה בהתחשב בכך שהעבירה בוצעה בצוותא, כאשר המתלונן שוכב על הרצפה והשניים בועטים בו בחלקי גופו השונים.

העונש הקבוע לצדה של תקיפה סתם שבוצעה ע"י שנים או יותר הינו ארבע שנות מאסר.

בתי המשפט מצווים להעביר מסר חד משמעי וברור באמצעות השתתפות עונשים חמורים של מי שפוגע בערכים מוגנים ובמאבק לעקירת נגע האלימות:

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שירשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר." (ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל).

עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות הכוללות תקיפה סתם בצוותא נמצא מנעד רחב של עונשים הנגזרים בעיקר על רקע נסיבות המקרה ותוצאותיו, החל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

חומרת מעשיו של הנאשם באה לידי ביטוי בביצוע העבירה בצוותא, יחד עם קטין נוסף, כשהוא הבוגר האחראי מבין השניים וביכולתו היה להימנע ממעשה התקיפה. לטעמי, מתחם העונש ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבותיה צריך לנוע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר כי ירוצה בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים לנאשם, וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם יליד 15/8/1993, הבן הצעיר במשפחה המונה זוג הורים ו-4 ילדים, המתוארת בתסקיר כמשפחה נורמטיבית ושומרת חוק.

הנאשם נשר ממסגרת הלימוד, לדבריו בשל המעבר בשנת 2008 מירושלים בה גדל עד אז לעיר אילת. לצבא לא גויס הנאשם בשל אי התאמה. עד למעצרו בגין מעורבותו בת"פ 2296-08-14, עבד הנאשם בעבודות מזדמנות.

שירותה מבחן התרשם מהנאשם כבעל אינטליגנציה תקינה ויכולת מילולית טובה, אשר גילה קשיי תפקוד כלליים, כפי שהתבטא בחוסר יכולתו להשלים 12 שנות לימוד. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה להציג ביטחון עצמי גבוה העולה על דימוי העצמי והערכתו העצמית בפועל, כאשר התנהגותו זו אינה תואמת את מציאות חייו.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל דפוסי התנהגות אימפולסיביים ולא בשלים, נעדר חשיבה מעמיקה ביחס להשלכות מעשיו לטווח הארוך ומתקשה לקבל סמכות וגבולות.

לאורך ההליך המשפטי ועד למעצרו התנגד הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, תוך שהוא מתכחש לקיומה של בעיה באופן ניהול חייו, בדפוסי מחשבתו והתנהגותו.

תוך ניהול ההליכים המשפטיים, ולאחר שניתנה לנאשם בדיון מיום 9/3/14 אפשרות לשנות דרכו ביצע הנאשם ביום 2/8/14 את העבירות בת"פ 22962-08-14 הכוללות, התפרצות לבנין מגורים, גניבה, ניסיון גניבת רכב ו-20 עבירות הונאה בכרטיס חיוב.

הנאשם נעצר עד תום ההליכים וכיום שוהה בכלא רימונים.

שירות המבחן מדווח בתסקירו האחרון לבית המשפט מיום 5/2/15, כי הנאשם הודה בביצוע העבירות בת"פ 22962-08-14 והביע חרטה עליהם, תוך שהוא מתקשה להסביר את מניעיו. השירות בדעה כי הנאשם מבין את חומרת המעשים וחרטתו כנה. השירות מסביר כי המעצר גרם לנאשם זעזוע, והפנמה של חומרת מעשיו. הנאשם הביע רצון להתחיל לשקם את חייו.

הנאשם אינו משולב בתעסוקה ובחינוך, במסגרת הכלא אך מנגד לא דווח על עבירות משמעת, מדיווח עו"ס הכלא נמצא כי הנאשם נמצא בקשר עם עו"ס האגף בו הוא שוהה והביע רצון לטיפול בנושא שינוי דפוסי חשיבה והתנהגות.

על פי סעיף 40 יא(1) לחוק העונשין, במסגרת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להתחשב גם ב"פגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו".

הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בגילאי 18-21 שנה, משכך, משתייך הוא לקבוצת ה"בגירים צעירים", אליה מתייחס בהרחבה פסק הדין ע"פ 7781/12 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 25/6/13), שעניינו מדיניות הענישה הראויה בקבוצת גילאים זו.

על שיקולי השיקום, ביחס לקבוצת ה"בגירים צעירים" נאמר:

"במסגרת זאת, עצם הקביעה בדבר חובת עריכת תסקיר מבחן ל"בגיר צעיר" בין הגילאים 18-21, למעשה מכירה במתן חשיבות לשיקולי שיקום בגזירת עונשו של "בגיר צעיר" עד לגיל 21. במסגרת שיקול זה, כעולה מתסקיר המבחן, לא מבחין הדין בין קטין ובין "בגיר צעיר". לפיכך, מבלי לקבוע יתדות, נראה כי בקבוצה זו יש לייחס משקל גבוה יותר (בדומה לקטינים) כאשר ניתנת המלצה של שירות המבחן לשלב את הנאשם במסגרת שיקומית, בשל קרבה לגיל הקטינות.

חשוב לציין כי מעצם טבעם, שיקולי השיקום כפי שעולים מתסקיר המבחן, הם אינדיווידואליים ותלויים בהמלצת שירות המבחן לגופה. בהמשך לכך,

עמוד 9

ברי כי ישנם מקרים בהם חרף העובדה שמדובר ב"בגיר צעיר", או אף בקטין, ישנם טעמים משמעותיים המחייבים לבכר את שיקולי ההרתעה והגמול על שיקולי השיקום (וכידוע, בית המשפט לא כבול להמלצות תסקיר המבחן, ורשאי הוא לסטות מהן).

בשקלול כל הנתונים שבפני, ולאחר שנתתי דעתי לחומרת העבירות, להצטברותן על משך תקופה ארוכה, לביצוע העבירה החמורה האחרונה במקביל לניהול ההליכים המשפטיים, לסירובו של הנאשם לאחוז ביד שהושטתה לעברו ע"י בית המשפט ושירות המבחן, ומנגד, את הודאתו, נטילת האחריות, הבעת החרטה וגילו הצעיר, ולאחר שהערכתי את מרכיבי הענישה השונים לרבות הגמול מול השיקום, ראיתי לדון את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 23 חודשי מאסר בפועל בניכוי הימים בהם שהה הנאשם במעצר בגין התיקים שבפני.
2. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מאסר, אם יבצע הנאשם משך תקופה זו עבירה של הונאה בכרטיסי חיוב.
3. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, מיום שחרורו מאסר, אם יבצע הנאשם משך תקופה זו עבירת אלימות נגד הגוף.
4. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, מיום שחרורו מאסר, אם יבצע הנאשם משך תקופה זו עבירת רכוש מסוג
5. הנאשם ישלם פיצוי בסך 5000 ₪ למתלונן בת"פ 5591-12-12. הסכום יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 31/12/16.

ניתן היום, 22 מרץ 2015, בנוכחות נאשם בא כוחו ותביעה.